NNCZ *Dichtbij*

editie 18 jaargang 06 najaar 2021

NNCZ

"Samen met vrijwilligers en familie een Avond2daagse door de wijk. Het kan weer!"

Langer thuis wonen

"Zelfstandig wonen betekent voor mij eigen regie"

"Mijn moeder woont bij ons"

Meer levensvreugde door ergotherapie

Voorwoord

Thuis blijven wonen

Wie wil dat nu niet? Er zijn immers altijd stevige gezondheidsvraagstukken aan de orde wanneer er overwogen wordt of wanneer er een harde noodzaak is in een zorgcentrum te gaan wonen.

We zien op dit moment in Nederland al dat het percentage ouderen dat in een woonzorgcentrum verblijft, ieder jaar kleiner wordt. Deels op basis van individuele wensen, steeds meer ook gebaseerd op gewijzigde regelgeving om in aanmerking te komen voor verblijf in een woonzorgcentrum.

Gelukkig heeft deze verandering in onze maatschappij ook geleid tot meerdere (zorg)mogelijkheden in de thuissituatie. De deskundigheid van professionals die voorheen alleen in woonzorgcentra werd ingezet, is steeds meer beschikbaar voor mensen met een (complexe) hulpvraag in de thuissituatie. Een ontwikkeling die wij van harte ondersteunen. Immers, zowel nu als zeker in de toekomst, wonen er veel meer mensen met een complexe vraag thuis dan in een woonzorgcentrum. Daarnaast zijn er ook vele technische mogelijkheden die zelfstandig wonen zeer lang veilig en verantwoord mogelijk maken. We hopen van harte dat iedereen ook steeds meer vertrouwen krijgt in dergelijke technologische mogelijkheden en dat we er meer bekend mee raken. In 1995 gaf ik al voorlichting aan potentiële huurders van seniorenwoningen over mogelijkheden van techniek die bv. alarm sloegen wanneer de koelkast in de ochtend niet voor een bepaald tijdstip geopend werd. Na dat alarm ging er dan iemand kijken of er iets aan de hand was met de bewoner van die betreffende woning. Deze mogelijkheden zijn in de 25 jaar sterk gegroeid, maar worden nog weinig gebruikt.

Terugblikkend op de afgelopen maanden willen we ons respect uitspreken voor alle professionals en vrijwilligers die er samen weer voor gezorgd hebben dat u zoveel mogelijk de zorg ontving die u nodig heeft. Het was een ware puzzel om na de heftige corona perikelen ook het zomerrooster weer rond te krijgen. Heel veel dank!!!

Vriendelijke groet,

Ingrid van Delft en Roeli Mossel
Raad van Bestuur NNCZ

Inhoudsopgave

3 Column cliëntenraad

4 Buurtrestaurant “Schik ân” voor eten, drinken en plezier

6 Mantelzorg

8 “Zelfstandig wonen betekent voor mij eigen regie”

9 Dorp opent eigen woonzorgcentrum in Vledder

10 NNCZ Zomeractiviteiten

12 Meer levensvreugde door ergotherapie

14 Thuiszorg: een juiste mix tussen liefdevolle en professionele zorg

16 Praktijkleren in De Nieuwe Wierde in Grijpskerk

18 Kruiswoordpuzzel

19 Vrijwilliger in beeld

NNCZ

Noord Nederlandse Coöperatie
van Zorgorganisaties

Leven zoals u dat wilt, dat is ons uitgangspunt. Samen met u kijken we naar de beste vorm van zorg. Immers:
‘Samen zijn we van waarde’.

- Thuiszorg
- Dagbesteding
- Wonen in een aanleunwoning
- Verblijf in één van onze woonzorgcentra (verpleeg-huis- en verzorgingshuiszorg)

Contact
Algemene informatie
nummer: 0528 200 200
www.nncz.nl / info@nncz.nl

Langer thuis wonen

Willen we dat niet allemaal: langer thuis wonen? Het lijkt een fijn vooruitzicht om op je eigen vertrouwde plekje te kunnen blijven wonen, zoals jij dat wilt en gewend bent. We zullen daar allemaal onze eigen invulling aan geven in wat dit voor ons betekent. En dat is goed, want we zijn ook allemaal verschillend.

Voor de cliëntenraad van de NNCZ is dit het doel van ons werk: eraan bijdragen dat de NNCZ die zorg en ondersteuning biedt die aansluit bij de wensen en behoeftes van onze cliënten. Dit doen we door mee te denken en te praten binnen de NNCZ over hoe de zorg en ondersteuning zo goed mogelijk kunnen aansluiten bij wat de cliënten willen en nodig hebben. Naast deze gesprekken kunnen wij onze invloed ook doen gelden middels onze adviezen aan het bestuur.

Goede, passende zorg bieden, vraagt om een continue afstemming van de organisatie met zijn cliënten. Ditzelfde geldt ook voor de cliëntenraad: ook wij moeten regelmatig afstemmen met de organisatie of de zorg nog voldoende aansluit bij de wensen en behoeftes van de cliënten. We kunnen hiervoor de informatie van de organisatie gebruiken, zoals cliënttevredenheidsonder-zoeken, om te weten of het aanbod nog aansluit bij de vraag. Maar minstens zo belangrijk is dat de cliëntenraad zelf polst bij de cliënten hoe zij de zorg en ondersteuning ervaren. Dit doen wij door het gesprek met cliënten aan te gaan en door bijvoorbeeld huiskamergesprekken bij te wonen. Op deze manier kunnen wij het beleid van de organisatie toetsen en volgen én waar nodig feedback geven in overleggen en adviezen.

En daarmee is het cirkeltje rond, want op deze manier geeft de cliëntenraad namelijk invulling aan zijn belangrijkste taak: als onafhankelijk medezeggen-schapsorgaan in het belang van de cliënten het beleid van de organisatie kritisch volgen en waar mogelijk beïnvloeden.

We houden u op de hoogte van onze vorderingen!

Namens de cliëntenraad van de NNCZ,
Afke van Halen, ondersteuner cliëntenraad

Buurtrestaurant “Schik ân” voor eten, drinken en plezier

Zondag 29 augustus opende het buurtrestaurant “Schik ân” weer haar deuren voor buurtgenoten van woonzorgcentrum Beatrix in Hollandscheveld. Ongeveer twee jaar geleden is het initiatief ontstaan voor het buurtrestaurant waar door dorpsbewoners al snel veel gebruik van werd gemaakt. Helaas gooide het coronavirus roet in het eten en moest het restaurant aan het begin van de coronacrisis sluiten voor de, graag geziene, gasten. Nu langzamerhand de coronamaatregelen weer versoepelen, kan ook het buurtrestaurant weer open, zij het met minder gasten dan voorheen vanwege de 1,5 meterregel die op het moment van schrijven nog steeds geldt.

Martin van den Bor, senior facilitair medewerker

“Het buurtrestaurant is ontstaan vanuit de dorpscoöperatieve gedachte”

Martin van den Bor, senior facilitair medewerker bij de NNCZ, zorgt onder andere voor de aansturing van de keuken en het buurtrestaurant. Martin: ‘Het buurtrestaurant is ontstaan vanuit de dorpscoöperatieve gedachte. We wilden het dorp en het woonzorgcentrum meer met elkaar verbinden. Het buurtrestaurant is een prima opstap voor buurtbewoners om de sfeer in Beatrix te proeven. In eerste instantie ervaarden we een grote drempel. Mensen wilden niet meteen uit eten in een woonzorgcentrum. Maar samen met de Jacomijn de Jong, dorpsregisseur van dorpscoöperatie Hollandscheveld Verbindt, werd het buurtrestaurant gepromoot en toen stroomden de aanmeldingen binnen. Dat was begin 2019. Door de coronacrisis moest het buurtrestaurant noodgedwongen sluiten. Nu is het restaurant weer open en zijn buurtgenoten weer van harte welkom.’

Samenwerking met dorpscoöperatie Hollandscheveld Verbindt

De inschrijving voor het buurtrestaurant verloopt onder andere via de dorpsregisseur van dorpscoöperatie Hollandscheveld Verbindt, Jacomijn de Jong en zij begeleidt ook de gasten van het restaurant bij binnenkomst. Jacomijn vertelt hoe het initiatief van het buurtrestaurant is ontstaan: ‘Ik had gesprekken met buurtgenoten vanuit mijn functie als dorpsregisseur waarin ik veel contact heb met mensen in het dorp, bijvoorbeeld als er een hulpvraag is. En dan hoor je dat mensen erg opzien tegen de zondagen en behoefte hebben aan meer contacten. Zo is het idee ontstaan tijdens kerst drie jaar geleden. Dan heeft iedereen het over lekker eten, gezellig bij elkaar… Maar als iemand geen familie (meer) heeft dan zijn dit

lange, eenzame dagen. In dat jaar is op eerste kerstdag begonnen met het dineren in de Beatrix. Dit idee sloeg zo goed aan, dat het jaar erna met kerst al flink wat meer belangstelling was dan het jaar daarvoor. Maar hoeveel zon- en feestdagen zijn er naast kerst door het jaar heen waarop mensen echt wel missen dat ze geen bezoek krijgen en de hele dag alleen zitten? Toen hebben we het idee doorgezet en het buurtrestaurant geopend.' Voor Jacomijn was de Beatrix een logische keuze om mensen de gelegenheid te geven elkaar te ontmoeten op een laagdrempelige manier en mensen ook te laten ervaren dat ze niet alleen hoeven te zijn, maar ook samen kunnen genieten van heerlijke maaltijden.

"De gasten kunnen al om 10 uur 's ochtends binnenkomen."

Martin: 'De gasten kunnen al om 10 uur 's ochtends binnenkomen en worden ontvangen met een kopje koffie of thee en een koek. Daarna is er de mogelijkheid om spelletjes te doen of gewoon even te kletsen en tegen een uur of twaalf komen ze het restaurant binnen voor een hapje en een drankje. Daarna volgt het driegangendiner. Maar niet iedereen hoeft mee te doen met alle activiteiten, een aantal mensen komt alleen voor de maaltijd.' Er is eerst gekozen voor de middag, als de animo voor het buurtrestaurant steeds groter wordt, zal het restaurant ook 's avonds geopend worden. 'Via de plaatselijke krant de Pr8velder werd er ruchtbaarheid gegeven aan het buurtrestaurant en al gauw meldden de eerste gasten zich aan. De laatste periode vóór de coronacrisis liep het aantal bezoekers al op tot 16 gasten per keer, die we ook elke keer weer terug zagen. We ontvangen nu ook alweer enthousiaste reacties van onze vorige gasten dat we weer open mogen. Echtparen, maar ook alleenstaande mensen komen hier graag, ze vinden het gezellig en zijn zeer tevreden over het eten.' Martin stelt het menu vast, maar vraagt ook steevast aan de gasten wat ze graag willen eten. Als er suggesties komen, verwerkt Martin deze in het menu. Maar het menu zelf blijft altijd een verrassing, Martin weet echter inmiddels waar zijn gasten van houden en ziet vaak tevreden gezichten. 'De mensen hebben echt het gevoel 'uit eten' te zijn. We zien dat de drempel van 'eten in een woonzorgcentrum' langzaamaan verdwijnt en overgaat in 'uit eten in een restaurant'.'

Komt u ook eens eten bij de NNCZ?

Lijkt het u ook leuk eens te dineren in een van onze buurtrestaurants? Bijna al onze woonzorgcentra beschikken over restaurants waar u van harte welkom bent! Neem gerust contact op met onze woonzorgcentra en reserveer een plekje in een van onze restaurants.

Kok Willem van der Spoel over het dessert: 'Aardbeien-vanillebavarois met advocaat, een mousse van bramen en vijgen uit eigen tuin, gegarneerd met een eetbaar bloemetje van komkommerkruid.'

Mevrouw Slender (rechts) en mevrouw Stoevelaar zijn ook vaste gasten van het buurtrestaurant. Hier hebben ze elkaar ook ontmoet. Mevrouw Slender: 'Het is altijd heel gezellig!' 'Ja, fijn dat het restaurant weer open is', vult mevrouw Stoevelaar aan, 'Maar die 1,5 meter afstand moet er nog af, dan wordt het nog gezelliger.'

V.l.n.r. Bianca Halmingh, Arij 't Hart, Jacomijn de Jong, Hennie 't Hart en Femmie Fik.

Al handwerkend vertelt Bianca Halmingh tijdens het koffiemoment dat ze is uitgenodigd door haar buren om mee te gaan naar het buurtrestaurant. Haar buren, Hennie en Arij 't Hart bezochten het restaurant ook al vóór de coronapandemie. Hennie: 'Het is de perfecte manier om kennis te maken met buurtgenoten.' 'En het eten is heerlijk', vult Arij aan. Ook Femmie Fik, die al 15 jaar als vrijwilliger werkt bij de Beatrix, schuift nu voor de eerste keer aan om na de koffie heerlijk te dineren.

“Mijn moeder kwam bij ons wonen zonder erover na te denken”

Agnes Kingma is sinds 2,5 jaar mantelzorger voor haar moeder, mevrouw Schipper. Haar ouders woonden in Duitsland toen haar vader 2,5 jaar geleden overleed. ‘We pakten haar spullen en namen haar in huis. Er is eigenlijk niet eens over gesproken, het ging vanzelf.’

‘Ik heb nog nooit een nacht in mijn leven alleen geslapen’, vertelt mevrouw Schipper. Ze vindt het fijn om bij Agnes en haar gezin in te wonen. ‘Mijn moeder heeft eerder ook bij ons in huis gewoond. Natuurlijk woonde ik liever nog met mijn man in Duitsland, maar dat is de situatie nu eenmaal niet meer’. Mevrouw Schipper draait volledig mee in het huishouden, dat bestaat uit Agnes, haar man en haar zoon. Haar andere twee zonen wonen uit huis, waarvan één iets verderop met zijn gezin met twee jonge kinderen. Agnes past één keer in de week op de kleinkinderen, waar mevrouw Schipper ook enorm van geniet. Naast dochter Agnes, heeft mevrouw Schipper ook een zoon.

Wat ze nog zelf kan, doet mevrouw Schipper ook graag. ‘Gister is mijn kleindochter (dochter van haar zoon – red.) nog langsgekomen om de kamers te helpen schoonmaken. Ik heb vergroeide handen, waardoor het mij zelf allemaal niet meer lukt. Maar ze zijn allemaal zo lief voor me, iedereen staat altijd voor elkaar klaar.’

Agnes regelt en organiseert met name veel voor haar moeder. Ik vind het belangrijk dat ze familie en vrienden blijft zien en een groot sociaal netwerk houdt. We hebben een heel hechte familie, iedereen draagt bij om dit mogelijk te maken. Daarnaast regelt Agnes het huishouden en doet haar man de boekhouding voor haar moeder en zijn eigen moeder. Ook de kleinzoon van mevrouw Schipper doet veel, hij brengt haar onder andere regelmatig naar de pedicure.

“Het is heel erg fijn dat ze het zo naar haar zin heeft op de dagbesteding, ze is vrolijker, heeft er weer meer zin in.”

‘Soms merk ik dat het wel veel is, dan komt het op me af’, geeft Agnes aan. ‘Ik kan dan soms wat kortaf zijn omdat een simpel verzoek om even voor mijn moeder te pinnen als ik boodschappen ga halen, voor mij toch weer extra werk is in vaak al krappe tijd. We hebben samen geprobeerd of het haar zelf lukt om te pinnen maar die dingen onthoudt ze helaas niet meer. Mijn moeder heeft sinds mijn oudste zoon het huis uit is de zolderkamer tot haar beschikking waar ze een eigen woonkamer heeft. Dat is fijn, dan heeft ze ook echt haar eigen ruimte waar ze zich even kan terugtrekken en muziek kan luisteren of tv kan kijken als ze daar zin in heeft.’

Agnes is naast haar rol als mantelzorger ook vrijwilliger in het winkeltje van het Jannes van der Sleedenhuis de Vecht in Hoogeveen en ze ondersteunt bij het regelen en organiseren van activiteiten in het woonzorgcentrum. Nanda Nijstad, medewerker van de dagbesteding benaderde haar of de dagbesteding iets voor haar moeder is. ‘Ik stelde het aan haar voor maar ze wilde het absoluut niet.’ Mevrouw Schipper: ‘Dat klopt, mijn man nam altijd het voortouw en samen met hem ondernam ik van alles. Hij was ook altijd degene die met iedereen aan het praten was en ik sloot dan gezellig aan. Om nu zelf iets te moeten ondernemen wilde ik niet, ik vond dat vreemd en was het niet gewend. Op een dag stelde Agnes voor om koffie te gaan drinken. “Leuk!”, reageerde ik, “Waar?” “Bij de dagbesteding.” was toen de reactie. Ik was ontzettend boos op mijn dochter en heb ook wel wat traantjes gelaten.’ Agnes: ‘Ik wist dat ze boos op mij zou worden, maar toen ze aan het einde van de middag met het busje thuis werd gebracht was ze helemaal blij. Ze had het enorm naar haar zin gehad.’ ‘Het contact hebben met de mensen vind ik leuk’, zegt mevrouw Schipper. Agnes: ‘Het is heel erg fijn dat ze het zo naar haar zin heeft op de dagbesteding, ze is weer vrolijker, heeft er weer meer zin in.’ ‘Het is daar dan ook erg gezellig’, vult mevrouw Schipper aan. ‘Er was voorheen een deelnemer waar ik heel goed contact mee had. Zij verhuisde op een gegeven moment naar het Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos. De schoonmoeder van Agnes woont daar ook, dus als zij daarheen gaat, dan ga ik vaak mee om bij mijn kennis op visite te gaan.’

Via de dagbesteding is mevrouw Schipper met de gemeente in contact gekomen. Ze was vaak emotioneel door het verlies van haar man waardoor maatschappelijk werk voor haar is geregeld. Iedere maand had ze een gesprek met een maatschappelijk werker tot ze het beiden niet meer nodig vonden. ‘Bij de dagbesteding houden ze een oogje in het zeil en hebben we contact of het zo goed gaat of dat het toch verstandig is om weer de hulp van een maatschappelijk werker in te schakelen. Normaal gesproken waren we van deze mogelijkheid vast via de huisarts op de hoogte gesteld, maar omdat mijn moeder vanuit Duitsland hier is komen wonen is het wat anders dan op de “normale” manier gegaan. Gelukkig denkt dagbesteding hierin met ons mee.’

Nu mevrouw Schipper twee keer in de week naar de dagbesteding gaat, hoopt Agnes zelf ook wat meer rust te kunnen krijgen. ‘Ik vind het een pluspunt dat ze gehaald en gebracht wordt, dit zorgt voor ons ook voor meer rust en ontspanning waardoor wij onze rol als mantelzorgers hopelijk langer vol kunnen houden.’

“Zelfstandig wonen betekent voor mij eigen regie”

‘Ik denk graag in een groter belang, daar zit volgens mij de kracht.

In de binnenstad van Groningen is het eigenzinnige woonproject Schots & Scheef gevestigd. Zeventien mensen met een zorgvraag wonen hier in hun eigen ruime appartementen. Zelfstandig, maar bij elkaar in de buurt om de intensieve 24 uur oproepbare zorg die nodig is te kunnen krijgen. De NNCZ verleent deze professionele zorg.

Bij Schots en Scheef wonen mensen van alle leeftijden - van 21 tot 82 - die minstens 10 uur per week zorg nodig hebben, zelfstandig kunnen wonen, rolstoelafhankelijk zijn én eigen regie kunnen voeren. Een van de bewoners is Jan van Slochteren, initiatiefnemer en voormalig voorzitter van Schots & Scheef. Wat voor hem de reden was het woonproject te beginnen? ‘Bij alle bestaande woonvormen die er op dat moment waren, was ik genoodzaakt om aan de rand van de stad te wonen. Ik ben echt een stadsmens die ook zijn werk in de binnenstad heeft. Om bijvoorbeeld gebruik te kunnen maken van het toilet, zou ik vanuit de binnenstad met de rolstoel weer terug moeten rijden naar mijn woning kilometers verderop of afhankelijk zijn van een busje. Dit wilde ik niet langer en vele anderen dachten er ook zo over. Gewoon deel uitmaken van de maatschappij zoals ieder ander vind ik belangrijk. Samen met een vriendin heb ik Schots & Scheef op poten gezet. We hebben een lange adem moeten hebben maar inmiddels woon ik hier sinds 2013’.

Jan maakt zich hard voor het rolstoelvriendelijk maken van de stad. ‘Bij de gemeente ben ik bij verschillende projecten betrokken om het rolstoelvriendelijk maken zoveel mogelijk onder de aandacht te krijgen. Mensen die niet afhankelijk zijn van een rolstoel wil ik hiervan bewust laten worden.’ Niet alleen bij de gemeente, maar ook op de longafdeling in het UMCG ziekenhuis heeft hij het voor elkaar gekregen meer aandacht te hebben voor mensen die naast hun kwaal of ziekte waar zij in het ziekenhuis voor behandeld worden, ook aandacht te hebben voor de andere zorg waar iemand afhankelijk van is. ‘Er is nu een mini care op de afdeling voor longziekten waar 24 uur bewaking is en plek voor vijf mensen die gewoon de zorg kunnen krijgen die ze nodig hebben.‘

Net als voor iedereen is zijn netwerk zijn vangnet. ‘Het zijn de mensen op wie je een beroep kunt doen. Alleen in de stad kleren kopen is vaak een opgave, dit doe ik dus vaak met vrienden. Ook het doen van boodschappen vergt meer inspanning dan voor iemand die niet rolstoelafhankelijk is. In de supermarkt hier om de hoek kan een medewerker met je meelopen om producten uit de schappen te halen waar je zelf niet bij kan, maar ik vind dit zelf geen ontspannen manier van boodschappen doen. Je voelt je toch opgejaagd en de medewerker kan opgepiept worden om even ergens anders te helpen. Daarnaast wil ik rustig kunnen rondkijken en een praatje kunnen maken als ik een bekende tegenkom. Ik ben daarom nu aan het nadenken over een soort app, waar mensen zich voor kunnen aanmelden die anderen wel willen ondersteunen bij het doen van boodschappen, bijvoorbeeld omdat ze zelf toch ook nog boodschappen moeten halen.’

Het geeft weer hoe Jan in het leven staat. ‘Ik denk graag in een groter belang, daar zit volgens mij de kracht. Waarom alleen iets voor mijzelf regelen als ik ook andere mensen ermee kan helpen?’

Dorp opent eigen woonzorgcentrum in Vledder

Vrijdag 16 juli heeft het dorp Vledder Woonzorgentrum De Borgstee officieel geopend. Het woonzorgcentrum is al een aantal maanden in gebruik. De opening was voor genodigden van het dorp, geïnteresseerden hadden de mogelijkheid om het via een live verbinding te volgen.

Karin Kalverboer (directeur Zorg Innovatie Forum), Roeli Mossel (bestuurder NNCZ) en Harold Dijkgraaf (destijds in de rol van voorzitter Stichting Onderdak Vledder, inmiddels NNCZ coördinator Vledder e.o.) omschreven de totstandkoming van De Borgstee en hoe bijzonder het initiatief is. Ook werd de burgerkracht benadrukt, het op een andere manier kijken naar het leveren van zorg en de vele samenwerkingen die tot dit resultaat hebben geleid.

Aan initiatiefnemer en oud-voorzitter van Dorpsbelang Vledder Cees Hesse was de eer een gedenksteen te onthullen bij de ingang van De Borgstee. Op het plein voor De Borgstee werd een kunstwerk onthuld door bewoner Lida Take. In het kleurrijke kunstwerk “Burgerkracht” zijn de thema’s zorgen voor en met elkaar, samen, verbinding, zo lang mogelijk op eigen benen staan en iedereen is welkom verwerkt. Uitgangspunten waar de initiatiefnemers van De Borgstee veel waarde aan hechten.

Virtuele rondleiding door De Borgstee
Bent u benieuwd hoe De Borgstee eruitziet? Bekijk dan de virtuele tour op de website van de NNCZ: woonzorgcentrumdeborgstee.virtualtour.nu/

NNCZ *Zomeractiviteiten*

Jannes van der Sleedenhuis De Vecht Hoogeveen

Samen met vrijwilligers en familie hebben bewoners van Jannes van der Sleedenhuis De Vecht een leuke wandeltocht door de wijk gedaan: een Avond2daagse.

Visiteclowns brengen een bezoek aan het Jannes van der Sleedenhuis Krakeel: twee professionele clowns gaven de bewoners via de inzet van mimiek, zang, beweging, geluid en humor, een verrassend en ontroerend stuk persoonlijke aandacht in een ontspannen sfeer.

Jannes van der Sleedenhuis Krakeel Hoogeveen

Woonzorgcentrum Beatrix Hollandscheveld

Samen met de bewoners reden we een rondje langs de huizen waar ze eerder gewoond hebben.

Op een mooie, zonnige dag konden de bewoners van Woonzorgcentrum De Zonnehof genieten van een optreden door de Musicstars. Sinds lange tijd kwamen de voetjes weer eens van de vloer.

Woonzorgcentrum De Zonnehof Haren

Jannes van der Sleedenhuis De Kaap Hoogeveen

Bij Jannes van der Sleedenhuis De Kaap werd in augustus camping "de Kaapse Heuvelen" twee weken geopend voor de bewoners. Zo konden er vakantie-foto's gemaakt worden bij de tent. Er waren veel gezellige contacten, ook bewoners van aan-grenzende flats kwamen even een kijkje nemen op de camping.

Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos Hoogeveen

De schildersclub van Wolfsbos (bestaande uit cliënten van Wolfsbos en bezoekers van dagbesteding de Boskamer) hebben een prachtige expositie feestelijk geopend in de hal van Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos. De expositie is dagelijks te bezichtigen, u bent van harte welkom!

De schildersclub bood ook een prachtig cadeau aan het bestuur van de NNCZ aan.

Meer levensvreugde

Ergotherapie maakt het voor mensen mogelijk om (opnieuw) dagelijkse activiteiten uit te voeren of deel te nemen aan activiteiten in hun eigen omgeving en in de samenleving. De ergotherapeut adviseert en traint de cliënt zodanig dat hij of zij de dagelijkse activiteiten weer zoveel mogelijk zelf uit kan voeren. Ergotherapie kan daarom een heel grote rol spelen in het langer thuis kunnen wonen. Daarom biedt de NNCZ ergotherapie aan, niet alleen voor onze cliënten in de woonzorgcentra, maar ook voor mensen thuis die geen behandelindicatie hebben. Hijlkje Lootsma, ergotherapeut bij de NNCZ, ziet al jaren een trend in het langer thuis willen én kunnen wonen. En dat kan tegenwoordig steeds beter en langer, ook door de vele hulpmiddelen die vandaag de dag voorhanden zijn.

"Voor ergotherapie heb je geen behandelindicatie nodig."

Hijlkje Lootsma: 'Veel van de vragen die we krijgen, hebben te maken met de lighouding. Door kleine, simpele aanpassingen kunnen we pijn in bijvoorbeeld een heup snel verlichten. Hiervoor is geen behandelindicatie nodig, alleen een verwijzing van de huisarts. Zo heb ik onlangs een cliënt geholpen door haar lighouding 's nachts aan te passen. Ze had erg last van haar rug bij het uit bed komen en die pijn bleef de hele dag door. Ook had ze heupklachten. Door de houding goed te analyseren, hebben we belastende activiteiten in kaart gebracht. Daarnaast hebben we gekeken naar haar lighouding in bed. Hoe lig je in bed en waarom lig je zo? Deze mevrouw lag met opgetrokken benen, waardoor ze 's nachts minder last kreeg van haar heupen. Maar juist deze houding zorgde de hele nacht voor spanning op haar spieren die de klachten overdag veroorzaakte. Door een iets opener lighouding, door het plaatsen van een kussen achter de rug, vermindert de spierspanning. Al na één nacht merkte de cliënt verschil en direct de volgende ochtend werd ze met minder pijn wakker.'

"Zelfstandigheid staat op 1."

Hijlkje: 'Iemand kreeg thuiszorg voor alleen het aantrekken van steunkousen. Voor iedereen is dit heel intensief. De cliënt moet bijvoorbeeld thuisblijven en wachten op de wijkverpleegkundige die op een bepaald moment komt. We zijn daarom met verschillende hulpmiddelen aan het trainen geweest om steunkousen zelfstandig aan te kunnen doen. Hiervoor zijn verschillende hulpmiddelen beschikbaar. Gekeken is welk hulpmiddel het meest geschikt was voor de cliënt en nu is deze cliënt niet meer afhankelijk van thuiszorg en is hij nu 'vrij' vanaf het moment waarop hij opstaat.'

Als Hijlkje bij de cliënt thuiskomt omdat er een hulpvraag is, bijvoorbeeld een mobiliteitsvraagstuk ('Ik kan niet meer naar de supermarkt.'), wordt eerst de hele dag doorgenomen en alles in kaart gebracht. 'Dat begint al 's ochtends vroeg bij het opstaan. Wat doe je dan? Hoe ziet dat eruit? En lukt dat allemaal? Bijvoorbeeld met de loop naar de badkamer, kom je daar obstakels tegen? Vaak zijn deze simpel op te lossen. Een lastige opstap bij de badkamer is eenvoudig op te lossen door het

door ergotherapie

plaatsen van een beugel. Of door iets simpelweg te verschuiven, zoals een kastje, is soms een ‘probleem’ al simpel opgelost.’ Een grote woningaanpassing is vaak niet snel te realiseren, dus Hijlkje zoekt vooral inventief naar alternatieven die snel en eenvoudig door te voeren zijn zoals een tweede trapleuning waardoor de gang naar boven veel makkelijker wordt. Ook geeft Hijlkje rolstoel- en scootmobieltrainingen met als doel dat de cliënt zo lang mogelijk zelfstandig kan leven in zijn of haar vertrouwde omgeving.

“We trainen met huishoudelijke klussen.”

Daarbij kijkt Hijlkje vooral wat iemand nog wél kan. En hulpmiddelen zijn wat betreft Hijlkje de laatste optie; eerst kijkt ze of het op andere manieren op te lossen is zodat een cliënt zo min mogelijk afhankelijk is van zorg en hulpmiddelen. ‘Dit kan heel simpel zijn, bijvoorbeeld het opvouwen van was. Dat is een fantastische activiteit! Het is een heel mooie, praktische oefening waarbij zowel schouders als handen effectief worden geoefend en er is gelijk een huishoudelijke klus gedaan. Of groente snijden, bijvoorbeeld andijvie. Door de andijvie vast te houden tijdens het snijden, erin te knijpen en dan weer los te laten, oefen je je handen net zo goed als door in een balletje te knijpen en je hebt nu gelijk je avondeten klaar.’

Dat is tegelijkertijd ook het grootste verschil met fysiotherapie en ergotherapie: ‘Dat het veel meer op de praktijk is gericht. Bij fysiotherapie ga je naar een praktijk toe, dat is hartstikke goed, maar je ziet dat mensen in de praktijk thuis toch even die drempel tegenkomen. Thuis is de situatie vaak net even anders.’

“Hulpmiddelen zijn wat mij betreft de laatste optie.”

Maar soms ontkom je niet aan hulpmiddelen die het dagelijkse leven makkelijker maken. En Hijlkje laat de verschillende mogelijkheden graag zien. Een verzwaarde lepel bijvoorbeeld voor mensen met Parkinson waardoor de lepel steviger in de hand ligt. Of een diepere lepel waardoor de soep beter in de lepel blijft liggen. De mogelijkheden zijn eindeloos. Hijlkje beleeft veel plezier in haar werk. Het samen met de cliënt en zijn omgeving ontwerpen van een eigen leefomgeving biedt zoveel kansen. Kansen die bijdragen aan grote positieve veranderingen in de mogelijkheden van de cliënt. ‘Ik zie dan daadwerkelijk dat hun levensvreugde toeneemt.’

Thuiszorg: een juiste mix tussen liefdevolle en professionele zorg

Als er behoefte is aan ondersteuning thuis, gaan wij samen met de cliënt op zoek naar de meest passende oplossing. De zorg en ondersteuning is afgestemd op de persoonlijke omstandigheden en de mogelijkheden in en vanuit de omgeving van de cliënt en de thuissituatie. Wat is haalbaar? Wat is noodzakelijk? Wat is wenselijk? Linda Tammes, wijkverpleegkundige bij Thuiszorg Haren e.o., vertelt: 'Mijn dagen zijn heel afwisselend. Ik start elke dag met mijn route langs de thuiszorgcliënten.' Juist deze contacten vindt Linda belangrijk: 'Je kunt geen mensen helpen als je ze niet kent.' Linda merkt dat mensen tegenwoordig langer thuis wonen door de ruime keuze aan hulpmiddelen die er tegenwoordig zijn én snel tot je beschikking hebt. Nog dezelfde dag zijn hulpmiddelen leverbaar. 'Daarnaast beschikken we over een heel team van ergotherapeuten, fysiotherapeuten en artsen die we kunnen inzetten om het voor de cliënt thuis zo goed mogelijk te maken waardoor ze langer thuis kunnen blijven wonen.'

Corona

Linda merkt ook dat corona een grote impact heeft gehad op de cliënten die zelfstandig wonen. 'De eenzaamheid is groot onder deze groep mensen, doordat activiteiten niet meer mogelijk waren. Restaurants waren dicht, dagbesteding kon niet meer, familie kwam minder vaak op bezoek uit angst om hun vader of moeder te besmetten. Mensen hebben er echt onder te lijden gehad. We hebben geprobeerd door extra zorg deze eenzaamheid iets weg te nemen, maar het heeft tijd nodig.'

Dag samen beginnen

Het voornaamste doel van thuiszorg: de dag samen beginnen waardoor de cliënt de dag zelf weer kan oppakken. 'We merken dat de cliënt op ons wacht en vaak in bed blijft liggen totdat wij komen. Ze rekenen op onze komst en als wij weggaan, zijn ze gewassen, medisch verzorgd en zijn ze klaar voor de dag.' Linda verbaast zich soms enorm over de zelfredzaamheid van haar cliënten. 'Zo mooi om te zien dat een vrouw van 99 jaar zich nog zelfstandig kan redden door onze hulp. Mensen blijven langer thuis dan vroeger. Soms hebben mensen even tijdelijk extra hulp nodig en kunnen dan terecht in De Zonnehof voor kortdurende opvang. We zien steeds vaker dat mensen na deze kortdurende opvang weer terugkeren naar huis, bijvoorbeeld met hulp van thuiszorg. Dat is ook ons doel: mensen weer naar hun eigen vertrouwde omgeving te brengen. We zien steeds vaker mensen in de negentig die zich thuis nog alleen redden met een beetje hulp van ons.'

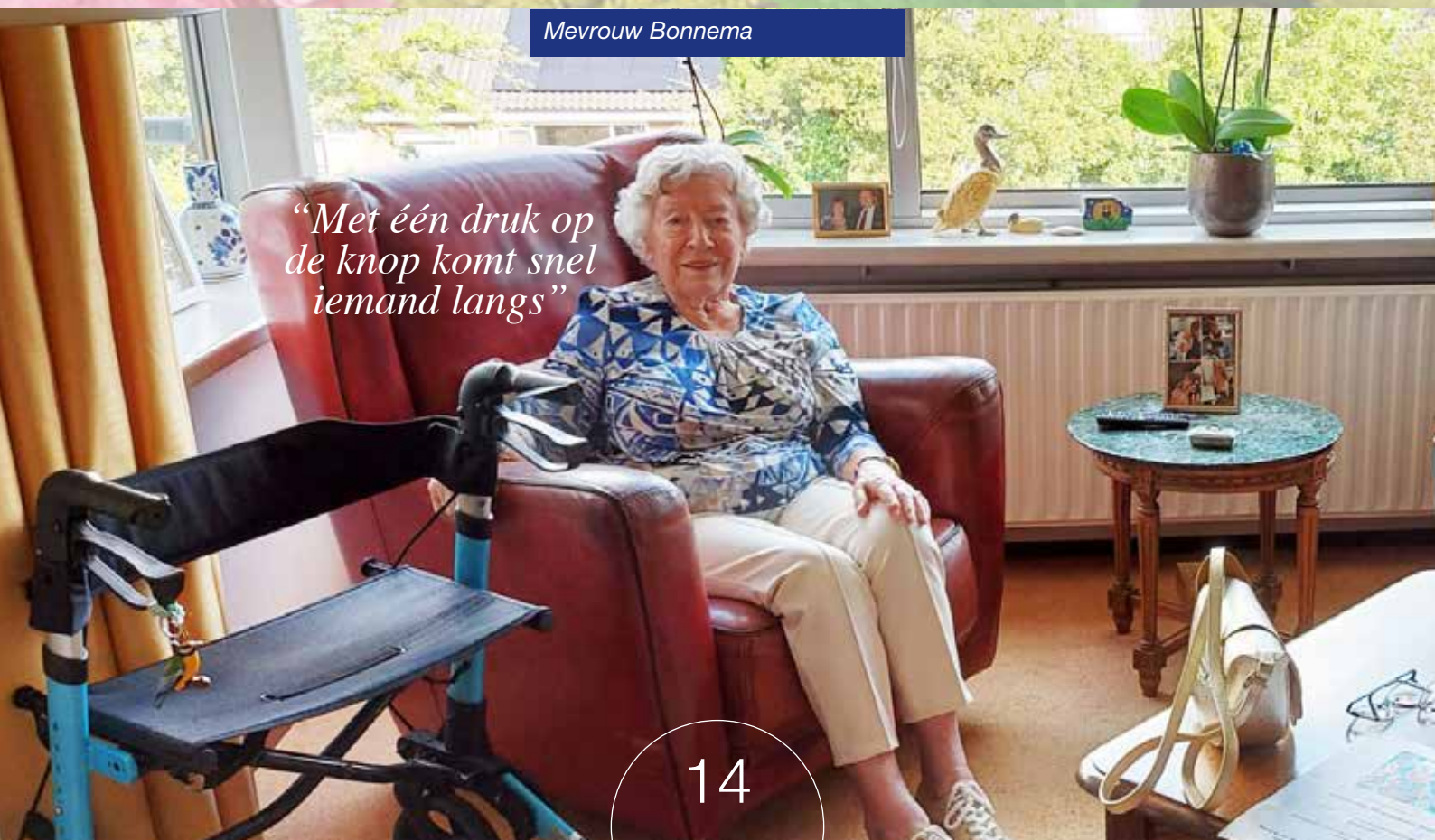

Mevrouw Bonnema

"Met één druk op de knop komt snel iemand langs"

Zorgoproepsysteem
Mevrouw Bonnema (90) kan dankzij thuiszorg nog zelfstandig wonen. ‘Elke ochtend komen ze me wassen onder de douche, want ik heb pijn aan mijn been. Lopen gaat daardoor moeizaam, maar zitten en in bed gaat prima. ’s Middags halen ze me op voor de maaltijd en dan ga ik gezellig met drie vriendinnen eten. ’s Avonds komt er altijd even iemand om het hoekje kijken om te vragen hoe het gaat. Het bevalt me erg goed. En één keer per week op vrijdagmiddag krijg ik hulp in de huishouding.’ Ze kwam in aanraking met thuiszorg in 2008 toen haar man zorg nodig had en nu ontvangt ze zelf zorg. ‘Mijn drie kinderen helpen mij ook goed, maar zij moeten ook werken en twee van mijn kinderen wonen ver weg. Ik kan heel goed alleen zijn en het uitzicht is hier prachtig.’ Mevrouw Bonnema maakt ook gebruik van het zorgoproepsysteem: een ‘horloge’ dat ze om haar pols draagt en waarmee ze 24 uur per dag in geval van nood (bijvoorbeeld na een val) in contact komt met een wijkverpleegkundige. Mevrouw Bonnema: ‘Met één druk erop komt snel iemand langs, dat geeft een veilig gevoel.’

“We proberen echt de vragen van de cliënt te beantwoorden”

Eigen regie
Linda: ‘Als mensen iets vragen en we kunnen dit binnen onze kaders uitvoeren, dan zorgen we dat dit gebeurt. Dit kunnen allerlei vormen van zorg zijn tot een ritje naar een ander dorp. Als mensen ergens behoefte aan hebben, dan kijken we of we dat kunnen regelen. Ook door samen te werken met andere instanties. We proberen echt de vragen van de cliënt te beantwoorden, zoals door het koppelen van een zogenoemd ‘maatje’ via Humanitas met een van onze cliënten. Om samen te wandelen, shoppen in de stad, leuke dingen doen. Op deze manier proberen we de eenzaamheid zoveel mogelijk te beperken. Cliënten kijken echt uit naar deze uitjes en komen zo de week makkelijker door.’

Linda Tammes, wijkverpleegkundige

Mevrouw Luinge

“Ik ben nou eenmaal een volhouder”

Mevrouw Luinge (91) “Ik kan niet tegen onkruid.”
Mevrouw Luinge woont zelfstandig, maar ze ontvangt nu drie keer per week thuiszorg voor haar rug. Eén keer per twee weken krijgt ze ook via Thuiszorg Haren e.o. extra hulp in de huishouding. ‘Mijn dochter komt iedere week bij mij langs om me te ondersteunen. Voor de rest doe ik het allemaal zelf met hulp van de familie, vrienden en kennissen. Ik heb altijd de kracht gekregen. Ik ben nou eenmaal een volhouder.’ Mevrouw Luinge heeft nog een grote tuin die ze zelf onderhoudt. ‘De tuin van de buren doe ik er ook nog bij. Ik kan namelijk niet tegen onkruid. Een tuin hoort netjes te zijn.’

Praktijkleren in De Nieuwe Wierde in Grijpskerk – *“Dit is wat we voor ogen hadden met De Nieuwe Wierde: van betekenis zijn voor heel het dorp!”*

V.l.n.r. Petra Koopmans (MFC Grijpskerk), Judith Veldhuis (Lauwers College), Jan Nico van der Wal (NNCZ)

Een plek om leerlingen in Grijpskerk praktijkleren te bieden. Dat was de wens van het Lauwers College in Grijpskerk. Hoewel de leerlingen al jaren praktijkleren in de vestiging van het college in het nabijgelegen Kollum aangeboden kregen, bleef de wil van de school om het praktijkleren in het dorp zelf aan te kunnen bieden. Door de groei van het aantal leerlingen werd de noodzaak ook groter maar voor een eigen voorziening in het schoolgebouw ontbrak de ruimte en het budget. Daarom ging locatiedirecteur Judith Veldhuis op zoek naar alternatieven. Ze belandde bij De Nieuwe Wierde met de vraag of het Lauwers College een paar uurtjes in de week de keuken zou kunnen huren. Bij de eerste afspraak met Jan Nico van der Wal, regisseur formele en informele zorg van de NNCZ in Grijpskerk en omgeving, schoof ook Petra Koopmans, voorzitter van MFC Grijpskerk aan. Judith: ‘Al pratende kwamen we erachter dat we heel veel gemeenschappelijke doelen hebben. We willen allemaal heel graag iets voor jong en oud in het dorp betekenen. De Nieuwe Wierde is een fantastisch voorbeeld van wat je samen kan bereiken, waarom dan ook niet het onderwijs erbij betrekken? Daarop is besloten om het praktijkleren van de richting Zorg en Welzijn in De Nieuwe Wierde plaats te laten vinden. We willen de leerlingen opleiden tot wereldwijze kinderen. Hiervoor hoef je niet per definitie heel de wereld over te reizen, dit gebeurt ook door kennis te maken met andere generaties uit het eigen dorp.’ De afspraken waren snel rond, in mei 2021 werden de eerste gesprekken gevoerd, eind augustus 2021 starten de eerste praktijklessen in De Nieuwe Wierde. Petra: ‘Dit is wat we samen voor ogen hadden met De Nieuwe Wierde. Niet enkel het bieden van zorg of het verhuren van zalen, maar van betekenis zijn voor heel het dorp.’

> *“Dit is wat we samen voor ogen hadden met De Nieuwe Wierde”*

De praktijklerengroep bestaat uit 15 leerlingen die de derde klas VMBO-basis en kader volgen. Ze zijn 14 à 15 jaar oud en hebben gekozen voor de richting Zorg en Welzijn. Het praktijkleren bestaat onder andere

uit het leren koken van liflafjes tot het samenstellen van een driegangenmenu. Leerlingen leren serveren, recepten uitschrijven, doen de inkopen, huishoudelijke taken en zetten bijvoorbeeld zalen klaar. Het is een soort gastheer- en gastvrouwschap waarbij ook uiterlijke verzorging om de hoek komt kijken, kinderen mogen het vaak zelf bedenken. 'Het mooie is dat ze het écht in de praktijk doen voor onze cliënten en de mensen uit het dorp die hier komen eten', aldus Jan Nico. 'Dit zal niet alleen voor de oudere doelgroep zijn, maar ze leren bijvoorbeeld ook hoe ze baby'tjes in bad doen, dit wordt dan geoefend met een pop. Ik kan me daarnaast ook voorstellen dat bijvoorbeeld kinderen van een basisschool uit het dorp een keer uitgenodigd worden om activiteiten mee te doen', aldus Judith.

Voor de vaardigheden in de keuken zullen de koks van De Nieuwe Wierde de leerlingen samen met de docent begeleiden. Jan Nico: 'Zij zijn laaiend enthousiast om te starten met de leerlingen. Zo zal bijvoorbeeld een deel van de groep praktijkles krijgen van de kok, terwijl het andere deel van de groep in een zaal theorieles krijgt van een docent.'

De leerlingen zijn al een keertje komen kijken in De Nieuwe Wierde. Jan Nico: 'Toen ze binnenkwamen was er gelijk veel rumoer in het gebouw, ze vonden het spannend. Bij de rondleiding waren ze muisstil en naderhand gaven ze aan er enorm veel zin in te hebben.' Judith: 'De leerlingen komen weer op school met verhalen, het heeft een aanzuigende werking. Veel zijn nog nooit in een woonzorgcentrum geweest en denken hierbij nog steeds aan een "bejaardenhuis". Het is goed om te laten zien wat een woonzorgplek voor ouderen nu daadwerkelijk inhoudt en te ervaren hoe het echt is.' Jan Nico: 'We hebben in de zorg in Nederland een uitdaging om vacatures gevuld te krijgen. Wat zou het mooi zijn als een paar leerlingen besluiten om hier een BBL-traject (combinatie van werken en leren, red.) te volgen.' Petra: 'Vanaf het moment dat de leerlingen langs zijn geweest, zong al gauw in het dorp rond dat het praktijkleren van Zorg en Welzijn van het Lauwers College in De Nieuwe Wierde gaat plaatsvinden. Er kwamen gelijk leuke reacties op.' Judith: 'We willen ook graag verder kijken dan alleen Zorg en Welzijn en ook andere vakken en leerjaren hierbij betrekken.' Petra: 'Het historisch archief Kluften en Waarden is ook gevestigd in De Nieuwe Wierde, je kunt je voorstellen dat hier ook geschiedenislessen gegeven kunnen worden.' Jan Nico: 'Ook een richting zoals techniek kan hier ervaring in de praktijk opdoen.' Judith: 'Er zijn plannen en ambities genoeg, we zijn enorm blij dat we de samenwerking hebben gevonden.'

"We hebben in de zorg in Nederland een uitdaging om vacatures gevuld te krijgen."

De NNCZ *Dichtbij* Puzzel

In dit nummer van NNCZ *Dichtbij* een kruiswoordpuzzel
Los de puzzel op en stuur het juiste woord per e-mail naar: communicatie@nncz.nl of schrijf een briefje met de oplossing naar:
NNCZ / afdeling communicatie
Ondersteunende Dienst
Stephensonstraat 9
7903 AS Hoogeveen

Uit alle goed binnengekomen antwoorden, wordt één prijswinnaar geloot. Het juiste antwoord kan tot 15 november ingestuurd worden.
De prijs is een overheerlijke NNCZ slagroomtaart!

De oplossing van de vorige puzzel was: hittegolf.
Uit de reacties en inzendingen hebben we één winnaar geloot: Mevrouw G.R. Span-Van der Tuin uit Grijpskerk.

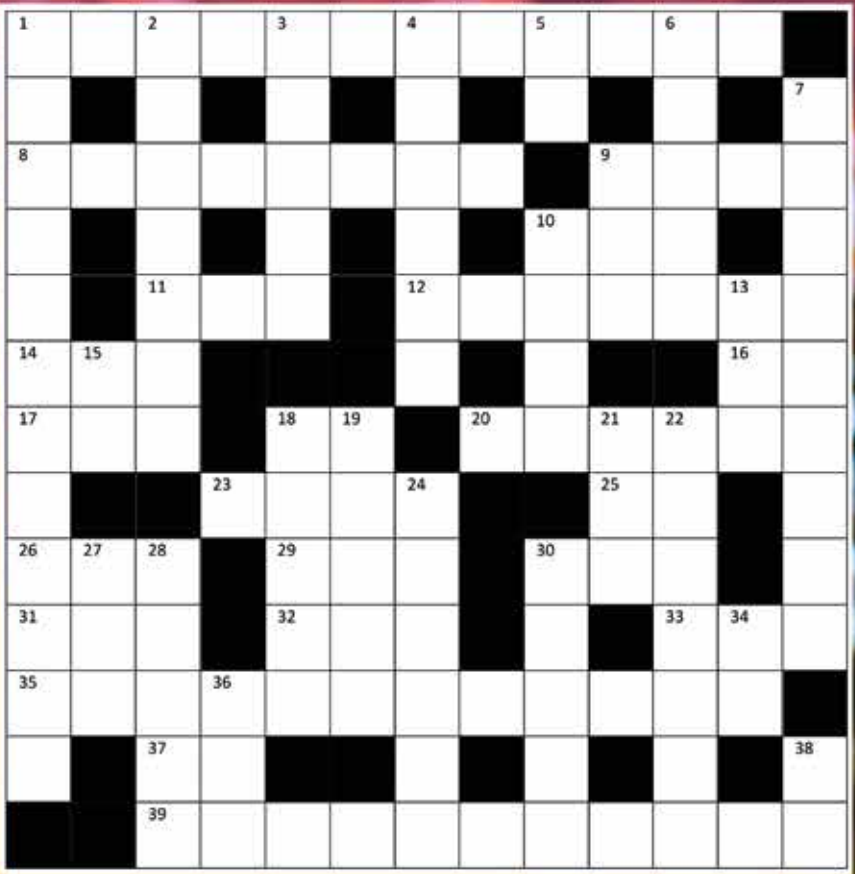

Horizontaal:
1. Groepsactiviteit
8. Alleraardigst
9. Eerste man
10. 100 m2
11. Kookgerei
12. Publicatieverbod
14. Verhouding tussen lengte en gewicht
16. Water in Friesland
17. Nauw
18. Politieke partij
20. Zuivelgerecht
23. Uurwerk
25. Muzieknoot
26. Grootouder
29. Familielid
30. Toegangsbewijs
31. Pret
32. Jongensnaam
33. Ontharingscrème
35. Kaartspel
37. Regeringsreglement
39. Gedenkbankje

Verticaal:
1. Door velen bewoond
2. Amusant
3. Plaats in Drenthe
4. Duofiets
5. Lidwoord
6. Dichtbij
7. Publieke omroep
9. Papegaai
10. Zweedse popgroep
13. Driehoek
15. Met name
18. Bolvormige kaart
19. Moedersleutel
21. Nederlandse Mededingsautoriteit
22. Gokken
24. Bikkel
27. Graafdiertje
28. Noodsignaal
30. Deegwaren
34. Meisjesnaam
36. Onbezet
38. IJzer

Door de letters in te vullen corresponderend bij de getallen, ontstaat een woord:

35	21	28	37	37	3	6	20	26	38
___	___	___	___	___	___	___	___	___	___

Vrijwilliger in beeld

Lammie Strootman vrijwilliger bij Woonzorgcentrum Gockingaheem in Noordbroek:

“Ik wil graag mensen om mij heen.”

Dit jaar vierde Lammie Strootman (78) haar 10-jarig jubileum als vrijwilliger bij Woonzorgcentrum Gockingaheem in Noordbroek. Al die jaren zorgt ze er twee ochtenden per week voor dat de bewoners genieten van hun koffiemoment en de maaltijd en zorgt ze ervoor dat de bewoners een ‘gezellige morgen’ beleven. Lange tijd heeft ze stil moeten zitten, maar Lammie is blij dat nu eindelijk ook de activiteiten, zoals koersbal, weer mogen worden opgestart nu de coronamaatregelen versoepeld zijn. ‘Ik was al heel wat jaren alleen toen ik bij Gockingaheem kwam. Ik werkte daarnaast ook nog als oppas.’ Lammie kwam al op vroege leeftijd alleen te staan, toen haar man 24 jaar geleden overleed, maar haar doorzettingsvermogen is bewonderenswaardig. Stil zitten is niets voor haar. Zelfs nog op haar 65e werd ze gekozen uit 30 aanmeldingen als flexibele oppas voor een gezin. ‘Ik kan nog alles, ik doe nog alles, alleen merk je als je ouder wordt dat je sneller moe wordt. Maar dat is niet erg. Dan ga je maar even met de beentjes omhoog en dan is het zo weer weg.’ Lammie kijkt vooral in mogelijkheden in plaats van onmogelijkheden. ‘Dat ken ik niet’ accepteert ze niet. Zo krijgt ze veel bewoners na enige twijfels alsnog over de drempel om mee te doen met de activiteiten. Koersbal spelen met een scootmobiel? ‘Tuurlijk! Gewoon uitproberen! En het lukt!’

“Ik begin weer te leven.”

Lammie heeft het vrijwilligerswerk erg gemist in de coronatijd, ‘Dat was erg saai’. Ook Lammie’s andere activiteiten, zoals kaartclubs, dorpsmarkten of gym konden niet doorgaan. Maar: ‘Mijn humeur is er niet op achteruit gegaan hoor. Ik ben altijd vrolijk. Ik heb weleens een dag dat ik verdrietig ben, maar dat heeft iedereen wel. Nu het vrijwilligerswerk weer opgestart is, begin ik weer te leven.’ Het werk als vrijwilliger brengt Lammie veel voldoening en gezelligheid. ‘Je weet dat je iets goeds doet en je bezorgt de mensen een lach op hun gezicht. En als de mensen genieten, geniet ik ook. Ik hoop dat ze ook met mij zo omgaan als ik zelf minder kan.’

Colofon

NNCZ Dichtbij is een uitgave van de NNCZ en verschijnt vier keer per jaar in een oplage van 1700.
Redactie NNCZ Dichtbij:
Communicatie NNCZ
communicatie@nncz.nl
Vormgeving: Atie te Velde

De Noord Nederlandse Coöperatie van Zorgorganisaties is een zorgorganisatie die ondersteuning biedt op het gebied van wonen, welzijn en (thuis)zorg. De NNCZ heeft een aantal werkgebieden; Hoogeveen, Haren, Hollandscheveld, Grijpskerk, Noordbroek en Vledder (en omstreken).

De NNCZ bedankt iedereen die mee heeft gewerkt aan dit magazine.

De NNCZ biedt u

- Thuiszorg
- Dagbesteding
- Wonen in een aanleunwoning
- Verblijf in één van onze woonzorgcentra (verpleeghuiszorg en verzorgingshuiszorg)

We ondersteunen cliënten en dragen bij aan zo lang mogelijk zelfstandig te leven. Thuis, of in een van onze vestigingen. Daarvoor werken we zo veel mogelijk samen met familie, vrijwilligers, dorpscoöperaties, gemeenten, huisartsen en andere professionals. Immers: **'Samen zijn we van waarde'.**

Wilt u NNCZ *Dichtbij* digitaal ontvangen? Aanmelden kan op www.nncz.nl.

Klantadviescentrum

Heeft u vragen op het gebied van zorg, diensten, welzijn of wonen? Of over wachtlijsten en bemiddeling van zorg? Onze klantadviseurs staan u graag te woord. Het Klantadviescentrum ondersteunt u bij het zelfstandig wonen en helpt bij het vinden van passende hulp.

NNCZ

Noord Nederlandse Coöperatie van Zorgorganisaties

NNCZ (bezoekadres)
Stephensonstraat 1
7903 AS Hoogeveen

Algemene informatie nummer: 0528 200 200
www.nncz.nl / info@nncz.nl

Klantadviescentrum:
Telefoon: 0528 200 205